

สารวัด วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต

The Church of Our Lady Mother of God

สมโภชนักบุญทั้งหลาย

ปีที่ 2 ฉบับที่ 74 วันอาทิตย์ที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 2026

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน” (มธ 11:28)

ในเดือนพฤศจิกายน เป็นเดือนที่เราระลึกถึงวิญญาณในไฟชำระ เมื่อพูดถึงไฟชำระ ก็มีความหมายคู่กันไปกับการใช้โทษบาป เขาเหล่านั้นกำลังใช้โทษบาปอยู่ในสภาพที่ทรมานเท่านรก เพียงแต่เขายังมีสิทธิ์หวังว่ายังจะได้ไปสวรรค์ แต่ผู้อยู่ในสภาพนรกนั้นไม่มีหวังใดๆ อีกชั่วนิรันดร์

ทำไมเราไม่ทำการใช้โทษบาปในวันนี้เลย ?
ทำไมต้องรอไปทำในชีวิตหน้า.....ในไฟชำระ
ถ้าทำวันนี้ อาจไม่ต้องไปไฟชำระเลยก็ได้

ใครที่คิดจะใช้โทษบาปในวันนี้ ลองพิจารณาวิธีใช้โทษบาปดังต่อไปนี้ดูนะครับ:

1. ไม่ขี้บ่น การบ่นคือการแสดงความไม่พอใจและความไม่สบายตัวและไม่สะดวกใจ มีหลายอย่างในชีวิตของคนเราที่เราไม่อาจควบคุมได้ มันเกิดขึ้นของมันอย่างนั้น บางครั้งเราถือว่าเป็นน้ำพระทัยของพระ เราไม่บ่น เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ้างในชีวิตประจำวัน เรายอมรับน้ำพระทัยของพระที่มีต่อเรา เราคุมตัวเองไม่ให้บ่นเป็นการยกให้พระเพื่อใช้โทษบาปของเรา

2. ทำงานที่มีอยู่ให้ดีๆ ชีวิตที่เราดำรงอยู่นั้น เป็นการเข้ามาในเวลาของโลกนี้เพียงช่วงสั้นๆ สิ่งดีๆที่เราทำเสมือนเป็นผลงานที่เราออกแรงช่วยพระหมุนกงล้อแห่งประวัติศาสตร์แห่งความรอดให้ไปสู่จุดหมายที่พระวางไว้ การตั้งใจทำงานตามหน้าที่กระแสเรียกของเราอย่างดีแล้วยกถวายให้พระ เป็นการใช้โทษบาปอย่างดีและมีประโยชน์

3. อย่าโทษคนนั้นคนนี้ สังคมที่เราอยู่มีคนที่มีปรีชาญาณอยู่ด้วย เขาจะรู้และตัดสินได้ ถ้าเรามัวพูดโทษคนนั้นคนนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่จริง และบางครั้งเป็นเราเองที่ไม่ดี ไม่ใช่คนไหนเลย เมื่อเราไม่โทษคนอื่นเราก็กำลังใช้โทษบาปในการสงบปากสงบคำและสงบความ เป็นการใช้โทษบาปที่ยกถวายพระได้

4. จะแกล้งใครให้แกล้งตัวเอง โดยทั่วไปการใช้โทษบาปอย่างตรงไปตรงมานั้นต้องอาศัยการพลีกรรม การพลีกรรมคือการจงใจเบียดเบียนตัวเองโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้โทษบาปที่ตัวเราเองก่อขึ้น พยศร้ายในตัวเรามักเป็นการประทุษร้ายหรือแกล้งคนอื่น ให้เราหันมาแกล้งตัวเองบ้างเพื่อเป็นการใช้โทษบาป ละเลิกนิสัยการวางแผนเพื่อให้ร้ายคนอื่นเพื่อแกล้งรบกวนคนอื่นอย่างหยุมหยิมน่ารำคาญ

5. สวดภาวนา การสวดภาวนาเป็นการใช้โทษบาปที่ดี สวดด้วยความตั้งใจและมีสมาธิ ใจและกายนิ่งได้เมื่อเราตั้งใจสวดดีๆ เรากล้าอยู่กับตัวเราคนเดียวเงียบๆ เพื่อสวดภาวนา ในความเงียบนั้นพระเป็นเจ้าตรัสกับเราได้ง่ายกว่า เราได้สำรวจตัวเองต่อหน้าพระองค์และพบว่ามีอีกหลายอย่างที่เราต้องใช้โทษของเราให้ครบตามมโนธรรมที่พิจารณาขณะสวดไปนั้น

6. ทำความดีให้ส่วนรวม กิจการดีที่ทำให้ส่วนรวมช่วยให้เรารักคนอื่นๆ ที่เราไม่รู้จักและไม่ใช่ญาติของเรา งานเพื่อสาธารณประโยชน์เป็นการใช้โทษบาป โดยไม่ขอเรียกร้องอะไรตอบแทนจากใคร

7. ทำบุญทำทานด้วยใจกว้างและยินดี การทำบุญเป็นการออกจากตัวเองไปหาคนอื่น เป็นการเฉือนเนื้อตัวเองที่มีมากกว่าให้คนที่มีน้อยกว่า

สิ่งของ เงินทอง เวลาและน้ำใจที่เราให้เขา อาจทำให้วันพรุ่งนี้ของเขาสามารถเป็นไปได้อย่างคาดไม่ถึง เราทำให้เขามีความสุขและพ้นอุปสรรคไปได้อย่างไม่คาดฝัน เหมือนพระส่งเรามาให้เขา และเราทำเพื่อใช้โทษบาปของเรา

8. อดใจเรื่องการกินและการใช้จ่าย การกินเป็นความสุขชนิดหนึ่ง แต่เราจงใจอดสิ่งที่ชอบเพื่อใช้โทษบาปของเรา เราหยุดการใช้จ่ายที่ไร้สาระและฟุ่มเฟือยเพื่อใช้โทษบาปของเรา การกินเกินไปก่อให้เกิดบาปต่างๆ ตามมาอีกมากมาย และทรัพย์สมบัติที่มีมิได้มีไว้เพื่อตนเองอย่างเด็ดขาด การกินและการใช้จ่ายโดยไม่มีสติเป็นทาสของวัตถุ เหมือนเรากราบไหว้มันเป็นพระเจ้าโดยไม่รู้ตัว เราสะกดเรื่องเช่นนี้เป็นการใช้โทษบาปได้

9. สุภาพไม่โต้ตอบ แม้รู้ทุกอย่าง ผู้คนมีหลายประเภท เราจะเลือกเป็นชนิดไหนดี รอบตัวของเรามีคนที่มีปัญหาในรูปแบบต่างๆ เขาต้องหาใครบางคนมาเป็นคู่กรณี เพื่อเบี่ยงเบนประเด็น เพื่อปลอบใจตัวเอง เพื่อบอกตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม ถ้าเขาทำสำเร็จคือทำให้เราทะเลาะกับเขาได้ ความผิดของเขาก็จะได้กลายเป็นว่าผิดเท่า ๆ กันเพราะเป็นการทะเลาะกัน(เหนื่อยนะครับ) เราอย่าไปเอาชนะใคร เมื่อเราพิจารณาตามมโนธรรมอย่างปรกติแล้ว เราอย่าไปรับมโนธรรมที่ผิดปรกติมาเป็นของเราเลย แม้จะเสียหายอย่างไรก็ตาม พระเป็นเจ้าทรงความยุติธรรมเสมอ ให้เราใช้โทษบาปของเราโดยการไม่โต้ตอบและให้การที่เรารู้ความจริงทุกอย่างนี้เป็นสิ่งห่อหุ้มความยั่วยวนนี้ไว้ตลอดเวลาที่เราใช้โทษบาป วัฒนธรรมแบบมึงบ้างกูบ้างเป็นวัฒนธรรมแห่งความตาย เราอย่าไปทำเช่นนั้น

10. ไม่เรียกร้อง ฟ้อง ประกาศ การเรียกร้องเป็นสิ่งน่ารำคาญ การฟ้องเป็นสิ่งน่าขยะ-แขยง(หยะแหยง) และการประกาศเป็นการโกหก เด็ก ๆ ที่นิสัยไม่ดีชอบเรียกร้องและเรียนรู้ที่จะทำให้คนอื่น ๆ สงสารเห็นใจ พ่อแม่ที่ไม่ใจบอดย่อมรู้เท่าทันเด็กน้อย เด็ก ๆ ชอบฟ้องกันไปมาเพื่อเอาชนะกันให้ได้ แต่เนื้อหาไม่มีในการเอาชนะนั้น การประกาศในเรื่องไม่จริงหรือรู้ว่าผู้ฟังไม่รู้เบื้องหลังนับว่าเป็นการมุสา การอดทั้งสามอย่างเป็นการใช้โทษบาปและอบรมควบคุมตัวเอง

ทั้ง 10 ข้อนี้เป็นยาต้านความจองหอง ความจองหองพองขนเป็นบ่อเกิดของบาปอื่น ๆ ทั้งหมด เมื่อใช้โทษบาปก็จะกระทำคุณให้แก่ชีวิตของตนและสังคมรอบข้างได้ โทษที่มีจากบาปก็ได้รับการชำระในโลกอีกด้วย ทั้ง 10 ข้อพาเราไปสู่ความสุภาพที่ลึกล้ำ ความสุภาพเป็นบ่อเกิดของความดีทั้งหลาย ถ้าบรรดาผู้ที่อยู่ในสถานะไฟชำระสามารถกลับมาอยู่ในโลกอีกครั้ง พี่น้องว่าเขาจะทำอะไร?

เดือนพฤศจิกายนเตือนใจเราว่า เรายังมีเพื่อนพี่น้องที่มิได้อาศัยอยู่ในโลกนี้ เขาอยู่ในสวรรค์บ้างและอยู่ในไฟชำระบ้าง สิ่งที่เราทั้งสามสถานะใช้เพื่อเกื้อกูลกัน ก็คือบุญกุศลที่พระเยซูเจ้าทำไว้ให้เราบนกางเขน ความเกี่ยวข้องที่สามารถช่วยเกื้อกูลกันนี้เรียกว่า สหพันธ์นักบุญ การเป็นคริสตชนคือการมีครอบครัวใหญ่อย่างที่เรานึกไม่ถึง ทำให้คำว่าพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าสามารถเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรม พ่อคิดถึงคำที่นักดาราศาสตร์มักนิยมตั้งคำถามเป็นโจทย์ให้ค้นคว้าไปในจักรวาลว่า เราอยู่อย่างโดดเดี่ยวในจักรวาลหรือ? (Are we alone in the universe?) และ ณ เวลานี้เขายังตอบคำถามนี้ไม่ได้อย่างแน่ชัด แต่พ่อว่าเราคริสตชนรู้คำตอบตั้งนานแล้ว แม้จะเป็นคำตอบที่ทางวิทยาศาสตร์ถือว่ายังไม่ถูกต้องชัดเจน

ทางวิชาการก็ตาม ในแต่ละแขนงวิชาย่อมมีขบวนการเรียนรู้พิสูจน์เป็นแบบของตนเอง ดังนั้นในแง่หนึ่ง ศาสนาอาจไปเร็วกว่าวิชาการทางวิทยาศาสตร์ แต่ในอีกแง่หนึ่ง วิทยาศาสตร์ก็ถือว่าไปได้เร็วกว่า แต่ในความเป็นจริงต่างก็มุ่งเดินไปสู่ความจริงที่สูงสุด (ultimate truth) เหมือนกัน เราไม่โดดเดี่ยวในจักรวาลนี้อย่างแน่นอน จากการสันนิษฐานทางวิชาการนั้น มีร่องรอยให้เราศึกษาได้ว่ามีอารยธรรมอื่นอยู่ในแกแล้คซี่ที่ห่างไกลสุด ๆ ในเอกภพนี้ ทางฝ่ายศาสนาจะมีปัญหาว่าถ้ามีจริง (คือสิ่งมีชีวิตในรูปแบบอื่นที่อยู่ในดาวอื่น) เรามนุษย์จะอธิบายความจริงในศาสนาของเราอย่างไร เพราะที่มีอยู่นั้นเป็นความจริงที่อุบัติขึ้นในโลก (Earth)เท่านั้น แต่แนวโน้มในปัจจุบันพ่อคิดว่าพระศาสนจักรไม่ค่อยจะกลัวความจริงใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น มีแต่อยากรู้ด้วยซ้ำ จะได้รู้จักวิธีการของพระเป็นเจ้ามากขึ้นและยังถือเป็นการไขแสดงจากพระเป็นเจ้า เราถือว่าการเปิดเผยจากพระเป็นสิ่งดี จะมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้มากขึ้น ดังนั้น โลก ไฟชำระและสวรรค์ ก็คือพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าในรูปแบบที่ต่างกันแต่เป็นสหพันธ์เดียวกัน การสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อไถ่บาปมนุษย์เป็นกิจการที่ก่อให้เกิดบุญกุศลมหาศาล เมื่อเราสวดภาวนาให้วิญญาณไฟชำระ หรือสวดภาวนาให้แก่ผู้ยังมีชีวิตอยู่ก็ตาม สิ่งที่ไปถึงเขาเหล่านั้น คือบุญกุศลจากการไถ่บาปบนกางเขนที่พระเยซูได้ทรงกระทำเอาไว้ให้เรา และแม้ชาวสวรรค์จะช่วยเราในโลกได้ก็อาศัยบุญกุศลดังกล่าวเช่นกัน ความจริงข้อนี้ทำให้เราเข้าใจแผนการแห่งความรอดของพระเป็นเจ้าที่แสนจะมีระบบและมีขั้นตอนที่ดำเนินไปตามแผน เหนือสิ่งอื่นใดคือทำให้เราซาบซึ้งในพระเดชพระคุณของพระบุตรคือพระเยซู ถ้าไม่มีพระองค์และไม่มีการไถ่บาป ทุกวันนี้เราจะเอาอะไรมาเป็นอะไรสำหรับช่วยเหลือจุนเจือกันในสหพันธ์นักบุญเล่า ใครจะมีพระบารมี

ยิ่งใหญ่และสร้างผลอันยิ่งใหญ่พอจะช่วยคนได้อย่างครอบคลุมได้เท่าพระผู้เป็นเจ้า พ่อว่าเราเป็นหนี้บุญคุณพระเยซูเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดนะครับ

เดือนพฤศจิกายนยังพาเรากลับไปหาความทรงจำเก่า ๆ เกี่ยวกับญาติพี่น้องของเรา เขาเคยอยู่กับเราในบ้านอันแสนสุข เคยมานั่งร่วมมิสซาในวัดนี้ เราจำได้ว่าเขาชอบนั่งที่ตรงนั้นในวัด บางทีเราก็จงใจไปนั่งที่ ๆ เขาเคยนั่งในวัดพลางก็ส่งใจไปถึงเขา เขาอาจเป็นพ่อเป็นแม่ของเรา เป็นพี่เป็นน้องของเรา หรือไม่ก็เป็นคนที่เรารัก วัดหลังนี้เคยเป็นที่ที่เขามาแก้บาปรับศีลเสมอ และพิธีมิสซาปลงศพของเขาก็ทำในวัดนี้เอง ทุกอย่างและทุกคนดูมันจะผ่านเลยเราไปหมด เดี๋ยวเราเองก็จะผ่านเลยไปเช่นกัน ผ่านเลยไปอย่างไม่กลับมาที่วัดนี้อีกแล้ว การคิดคำนึงถึงคนตายอย่างพินิจพิเคราะห์นั้น แม้ทำให้เราอาจหดหู่ใจอยู่บ้าง แต่ความทรงจำเหล่านั้นก็ช่วยให้เราได้คิดถึงสัจธรรมของชีวิตมิใช่หรือ

ขณะที่ทุกอย่างและทุกคนผ่านล่วงไปหมดนั้น ยังคงเหลือพระผู้เป็นเจ้าที่เราไม่อาจเห็นเท่านั้นที่ยังคงอยู่ในตู้ศีล ยังคงเป็นพระองค์ที่เป็นประดุจชื่อของดอกไม้แสนสวยคือเจ้าดอกทานตะวัน พระเป็นเจ้าช่างอยู่ทานตะวันเสียจริงและยิ่งกว่าพระองค์เป็นสิ่งใหม่ทุกยามเช้าในชีวิตของมนุษย์ เป็นสิ่งแท้เที่ยงที่สุดเท่าที่เราจะสัมผัสรับรู้ได้ในหมู่บ้านซางตาครู้สนี้ ไม่ว่าใครจะดีเลวอย่างไร

ในอดีต ต่างก็ต้องล่วงพ้นไปทั้งสิ้น มีก็แต่พระองค์เท่านั้นที่ยังอยู่คู่วัดและหมู่บ้าน เราเห็นพระองค์แล้วในเรื่องราวของผู้ตายของเรา...ความโง่เขลาคือเราเก็บอย่างแปรปรวน ครวญบาดแผลมิยอมจะลืมเลือน.... พ่อเหม่อลอยคิดไปถึงเนื้อร้องข้อสุดท้ายของบทเพลงโดมกางเขน สิ่งใดที่เจ็บปวด

และผิดพลาดในอดีต เรายังมีการกลับใจและเปลี่ยนแปลงเป็นโอสถแก้ไข การเก็บเอาไว้อย่างไม่ปล่อยไปหรือปล่อยไม่ไปทั้งหลายแหล่ ล้วนเป็นโอกาสแห่งการแปรปรวนที่ไม่ส่งผลดีให้แก่พวกเรา มีแต่คร่ำครวญถึงบาดแผลแห่งชีวิตอยู่ลึก ๆ ในหัวใจ วันเวลาผ่านไปมากแล้ว พระหรรษทานของพระเยซูเป็นสิ่งใหม่อยู่ทุกเช้าของชีวิตคริสตชน เมื่อเราสวมจิตใจใหม่ เวลาอันใหม่ก็เคลื่อนเข้ามาแทนที่ ใครที่เข้าใจปัสกาของพระเยซูย่อมจะกลับคืนชีพขึ้นมาจากทุกอย่างที่หมักหมมชีวิตของตนไว้

พระเจ้าข้า สักวันลูกก็ต้องล่วงลับไปจากโลกและชีวิตนี้ขอให้วันนั้นเป็นวันที่ลูกไม่กลัวอะไรในชีวิต และสงบอยู่ในความเชื่อว่าลูกกำลังออกจากโลกนี้ไปหาพระองค์ ลูกรู้ว่าเส้นทางเดินของชีวิตทั้งโลกนี้และโลกหน้าเป็นเส้นเดียวกันที่ต่อเนื่องกัน ไปเป็นผืนเดียวกัน ขอให้ลูกตระหนักว่าโลกหน้าเป็นผลจากโลกนี้ของเราเอง ลูกจะได้ตั้งใจให้ดีในการใช้ชีวิตทุกวัน

ขอบรรดาท่านทั้งหลายที่พ้นจากไฟชำระและได้ไปสวรรค์แล้ว โปรดภาวนาเพื่อเราในโลกที่กำลังเดินทาง

ขอทรงเมตตาเทอญพระเจ้าข้า
ขอทรงพระเมตตาเทอญ
ขอให้วิญญาณสัตบุรุษที่ถึงแก่กรรมแล้วจงประสบสุข
เดชะพระเมตตาแห่งพระเป็นเจ้าเทอญ อาแมน.

คัดจากหนังสือใต้ร่มซางตาครู้ส สวัสดีพี่น้อง หน้า 385-392
เขียนโดยคุณพ่อสุทศ ประมวลพร้อม